

Stáž vo Francúzsku

Dňa 14. 06. sme sa vydali na cestu. Odchádzali sme síce troška nervózni z cesty, no v dobrej nálade. Z Mikuláša sme cestovali vlakom až do Bratislavy, odtiaľ na autobuse do Viedne na letisko a potom lietadlom do Paríža. Lietania som sa nebála, ani väčšina mojich spolužiakov s tým nemali problém, aj keď niektorí sme leteli prvý raz. Bol to skvelý pocit, byť tak vysoko vo vzduchu. Keď sme pristáli išli sme vlakom a neskôr metrom do hotela F1, kde sme sa vybalili, chvíľu si oddýchli a išli pozrieť nočnú Eiffelovku. Pre mňa osobne to bol riadny zážitok, vidieť tú veľkolepú stavbu naživo. Bolo tam veľmi veľa ľudí, párov a tiež černochoch, ktorí predávali malé suveníry v podobe Eiffeloviek. Odchádzali sme odtiaľ očarení a nadšení. Na druhý deň nás profesorky zobrali pozrieť Paríž. Videli sme Louvre, kde nás zaujímal najmä obraz Mony Lisý, Tuilerieske záhrady, Eiffelovku cez deň, najprv sme vyšli pešo na druhé poschodie a potom nás odviezol výťah až hore, odkiaľ sa nám naskytol úžasný výhľad. Takisto sme boli aj na výletnej lodi, kde sme počúvali výklad a aj keď som nerozumela všetkému, čo rozprávali, páčilo sa mi tam a verím, že aj ostatným. Večer sme dlho nemohli zaspať, pretože sme zažili veľa nových zážitkov, takže ráno sme boli dosť unavení, no vo vlaku cestou do Chateauroux sme si pospali, keďže cesta trvala niečo cez dve hodiny. Na stanici nás už čakala Katherine, ktorá pomáhala p. p. Lovásovej hlavne s rozvozom a zvozom žiakov z fariem. Odviezli nás na internát, kde sme sa mohli niektorí vybaliť, no niekoľko žiakov odchádzalo na svoje farmy už v ten večer a iní v pondelok ráno. Cez týždeň sme boli na internáte piati, pretože farmy sme mali dosť blízko pri ňom. Ja so svojou spolužiačkou, s ktorou som bola na farme sme začínali ráno o deviatej a ďalšie dievčatá, ktoré boli na inej farme, troška ďalej od nás začínali o pol deviatej. Zo začiatku sme sa obávali zrejme všetci toho, ako sa k nám budú farmári správať, no boli veľmi priateľskí, snažili sa s nami komunikovať a aj ľudia, ktorí prišli na farmu sa s nami snažili rozprávať, čo sa mi páčilo. V našom voľnom čase sme občas chodili pozrieť s učiteľkami spolužiakov na ich farmy. Ja som sa bola pozrieť na farme ošípaných, kde okrem iného chovali aj poníka, dva somáre a jedného koňa. Spolužiačky boli pozrieť zase spolužiakov a spolužiačky z našej triedy tiež na konskej farme, kde sa im páčilo, pretože chlapci pracovali najmä so strojmi a traktormi a dievčatá s koňmi. Ďalšie dievča z prvého ročníka bolo pozrieť tretiačky v hoteli. Pracovali dlhšie ako my, ale tiež sa im páčila ako práca, tak ľudia s ktorými robili. Tretiak, ktorý bol na internáte pracoval v pekárni a mal tú výhodu, že robil od šiestej do dvanástej, takže popoludnie mal celé voľné. V piatok všetkých dovezli z fariem na internát. Každý prežil toľko zážitkov cez týždeň, že kým sme sa všetci vyrozprávali bola už hlboká noc a profesorky nás vyhánali do postelí, pretože sme ráno vstávali na výlet. Prvý víkend v Chateauroux sme strávili v Zoo Parc De Beauval. Bol to perfektný deň, videli sme slony, tigre, nosorožce, žirafy, pandy, niektoré zvieratá, ktoré sme nevideli nikdy, boli tam veľmi zvláštne druhy. Okrem toho sme boli na tulenej šou, kde tulene a mrož tleskali, skákali a robili rôzne cviky a veci pri ktorých sme len tleskali a pozerali s otvorenými ústami. Predtým bola aj šou s vtákmi, ktorá bola tiež zaujímavá. Vrátili sme sa večer, unavení, ale spokojní. Na druhý deň sme boli na zámku, kde bola hrobka Leonarda Da Vinci, ktorého meno dostal tento projekt. Z nádvorí bol krásny výhľad do okolia a zámok zvnútra „dýchal“ históriou. Cestou nazad sme sa zastavili v morskom akváriu, kde mali rôzne druhy rýb a vodných živočíchov. Večer, keď sme sa vrátili, porozvážali profesorky väčšinu žiakov na farmy. Druhý týždeň sa nám pracovalo lepšie, pretože sme ľudí troška poznali, vedeli sme čo budeme robiť a podobne. Ja s Kikou sme väčšinou zametali a nastielali slamu pre kone, pár krát sme aj jazdili, Šárka s Líviou zase jazdievali a lonžovali kone, takže po týždni sme už vedeli, čo budeme zhruba robiť. Predposledný víkend sme strávili nakupovaním suvenírov v meste a v nedeľu sme išli pozrieť Futuroscop. Bolo to veľmi zábavné miesto, plné ľudí. Boli sme v 4D kine, ktoré bolo skvelé, pretože sme nevedeli, čo od toho môžeme očakávať. Niektorí žiaci boli napríklad tancovať s robotmi, v bludisku a na podobných atrakciách. Všetkým sa tam páčilo a aj keď sme sa predtým dlho dohadovali, kde pôjdeme boli sme spokojní s tým, že to vyhral Futuroscop. Posledný týždeň ubehol veľmi rýchlo, nestihli sme sa ani

spamätať a bol tu piatok, kedy dovezli všetkých už aj s kuframi. V sobotu sme od rána behali a kontrolovali, či sme niečo nezabudli. Keď sme nasadli do vlaku a cestovali na letisko, myslím, že každý rozmýšľal nad tým, čo všetko prežil a videl za tieto tri týždne. Na letisku sme čakali 5 hodín, no to ušlo veľmi rýchlo, cestou späť som sa lietania troška bála, no len čo sme boli vo vzduchu stres opadol. Z Viedne sme až domov išli autobusom, vrátili sme sa okolo pol noci. Na záver by som chcela povedať, že som za túto príležitosť, ktorá sa mi naskytla veľmi vďačná. Videla som kus sveta, získala kopu zážitkov a skúseností a naučila sa nové veci. Myslím si a pevne v to verím, že takéto isté pocity zažívajú všetci účastníci tohto projektu. Skutočne to boli krásne tri týždne a to aj vďaka naším profesorkám, ale hlavne Programu celoživotného vzdelávania, podprogramu LEONARDO DA VINCI.

Mária Domiterová II. A